

Inspektorat Wojskowej Służby Zdrowia

**DECYZJA Nr 224 /MON
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ
z dnia 27 lipca 2012 r.**

**w sprawie wprowadzenia do użytku w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej
Polskiej „Instrukcji o gospodarce końmi w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej
Polskiej”**

Na podstawie § 2 pkt 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1996 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. Nr 94, poz. 426), w celu wdrożenia do stosowania jednolitych zasad zaopatrywania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w konie, warunków ich utrzymywania i racjonalnego wykorzystywania oraz sprawowania opieki i nadzoru lekarsko-weterynaryjnego ustala się, co następuje:

1. Wprowadza się do użytku „Instrukcję o gospodarce końmi w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej”, stanowiącą załącznik do decyzji.
2. Traci moc „Instrukcja o gospodarce końmi w Siłach Zbrojnych RP” sygn. Zdr. 242/2006 wprowadzona rozkazem Nr 1205/SG/ZWSZ Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego z dnia 6 grudnia 2006 r. w sprawie wprowadzenia do użytku „Instrukcji o gospodarce końmi w Siłach Zbrojnych RP”.
3. Decyzja wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *T. Siemoniak*

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ

SZTAB GENERALNY WOJSKA POLSKIEGO

Zdr. ... /2012

Załącznik do decyzji Nr 224/MON
Ministra Obrony Narodowej
z dnia 27 lipca 2012 r. (poz.303)

I N S T R U K C J A

O G O S P O D A R C E K O Ń M I

W SIŁACH ZBROJNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

WARSZAWA

2012

SPIS TREŚCI

	Str.
Rozdział I. Zasady ogólne	3
Rozdział II. Zaopatrywanie Sił Zbrojnych w konie	4
1. Zakup koni	4
2. Transport koni	5
3. Postępowanie z końmi po dostarczeniu do jednostki wojskowej	5
4. Opieka lekarsko-weterynaryjna	6
5. Przekazywanie koni	6
6. Wybrakowanie koni	7
7. Postępowanie w przypadku strat koni	9
Rozdział III. Zasady utrzymywania i wykorzystywania koni	10
1. Obowiązki osób odpowiedzialnych za stan koni	10
2. Stajnie i urządzenia przystajenne	10
3. Czyszczenie koni	13
4. Żywienie koni	13
5. Obrządek koni	14
6. Podkuwanie koni	15
7. Dopasowanie rzędu	15
8. Wykorzystanie koni	15
Rozdział IV. Ewidencja koni	16
Rozdział V. Zasady nadzoru weterynaryjnego nad gospodarką końmi	17
Załączniki:	
1. Umowa zakupu konia	18
2. Tabela wad i braków koni	28
3. Protokół zakupu konia	30
4. Książka ewidencji i przeglądów koni wojskowych	31
5. Dowód tożsamości konia	34
6. Orzeczenie lekarsko-weterynaryjne	38
7. Protokół zdawczo – odbiorczy	39
8. Protokół wybrakowania konia	40
9. Protokół padnięcia eutanazji	41
10. Tabela należności sprzętu naliczeniowego na konia	42
11. Tabela należności sprzętu do treningów jeździeckich dla pododdziału jeździeckiego	43
12. Wykaz sprzętu do karmienia koni i zabezpieczenia funkcjonowania prac stajennych oraz magazynu pasz	48
13. Wykaz sprzętu i narzędzi do wykonywania prac gospodarskich	50
14. Wymiar rzeczowy karmy dla koni wierzchowych	51
15. Ewidencja kucia koni	52

Rozdział I

ZASADY OGÓLNE

1. Instrukcja o gospodarce końmi w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwana dalej „Instrukcją”, określa zasady zaopatrywania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „siłami zbrojnymi” w konie, warunki ich należytego utrzymywania, racjonalnego wykorzystywania oraz sprawowania nad nimi opieki i nadzoru lekarsko-weterynaryjnego.
2. Do obowiązków Służby Weterynaryjnej Wojska Polskiego w zakresie gospodarki końmi w jednostkach i instytucjach wojskowych należy:
 - a) sprawowanie nadzoru weterynaryjnego nad dobrostanem koni w zakresie utrzymania i ich właściwego wykorzystania,
 - b) prowadzenie wybrakowywania i określenie sposobów postępowania z końmi nienadającymi się do dalszej służby,
 - c) nadzór nad zaopatrywaniem i udział w zakupach koni,
 - d) wykonywanie zabiegów profilaktycznych u koni służbowych,
 - e) prowadzenie zbiorczej ewidencji koni służbowych.
3. Do obowiązków dowódcy jednostki wojskowej w zakresie gospodarki końmi należy zapewnienie:
 - a) humanitarnego traktowania, uwzględniającego potrzeby zwierzęcia i służby,
 - b) odpowiednich pomieszczeń, należącego wyposażenia w sprzęt i ekwipunek,
 - c) stałej obsługi, należytej pielęgnacji, żywienia i racjonalnego wykorzystania koni,
 - d) prowadzenia w jednostkach i instytucjach wojskowych, zgodnej z przepisami ewidencji koni oraz likwidacji strat,
 - e) opieki lekarsko-weterynaryjnej.
4. Do obowiązków dowódcy oddziału gospodarczego, posiadającego konie w swojej ewidencji głównej, należy:
 - a) prowadzenie zgodnej z przepisami ewidencji głównej koni w jednostkach i instytucjach wojskowych oraz ewidencji likwidacji strat,
 - b) zapewnienie pełnego zabezpieczenia logistycznego i opieki lekarsko-weterynaryjnej.

Rozdział II

ZAOPATRYWANIE SIŁ ZBROJNYCH W KONIE

Zakup koni

5. Zaopatrywanie sił zbrojnych w konie odbywa się zgodnie z przepisami prawa o zamówieniach publicznych, na podstawie umowy zakupu koni, według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do instrukcji.
6. Zakupu koni dokonuje komisja w składzie, co najmniej pięcioosobowym, powoływana przez dowódcę oddziału gospodarczego, mającego konie na swojej ewidencji głównej, w porozumieniu z Szefem Służby Weterynaryjnej Wojska Polskiego.
7. Za przygotowanie dokumentacji dotyczącej zakupu koni odpowiada dowódca oddziału gospodarczego, mającego konie na swojej ewidencji głównej.
8. Do składu komisji Szef Służby Weterynaryjnej Wojska Polskiego wyznacza dwóch wojskowych lekarzy weterynarii.
9. Przewodniczący komisji jest odpowiedzialny za całokształt pracy komisji.
10. Każdy członek komisji na jeden głos. Komisja podejmuje decyzję o zakupie konia gdy opowie się za tym co najmniej czterech jej członków.
11. Członkowi komisji, który nie zgadza się z decyzją większości, przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu z odnotowaniem zastrzeżeń w protokole zakupu.
12. Sposób dokonywania oględzin koni ustala wojskowy lekarz weterynarii, a sposób przyjęcia koni do jednostki wojskowej ustala przewodniczący komisji z dostawcą w miejscu zakupu koni.
13. Przewodniczący komisji powinien zażądać od dostawcy przedstawienia następujących dokumentów:
 - a) paszportu konia;
 - b) pisemnego oświadczenia, że koń, który jest przedmiotem kupna, jest wolny od wad głównych, określonych obowiązującymi w tym zakresie przepisami, jak również od wad, za których nieistnienie dostawca przyjął odpowiedzialność w zawartej umowie,
 - c) zaświadczenia właściwego urzędowego lekarza weterynarii stwierdzającego, że koń jest zdrowy a miejscowość, z której pochodzi, jest wolna od chorób zaraźliwych koni,
 - d) poświadczony w paszporcie fakt przeprowadzenia ważnych szczepień przeciwko tężcowi i grypie.
14. Konie kupowane na potrzeby sił zbrojnych muszą być zdrowe, dobrej kondycji i prawidłowej budowy ciała, swobodnym, energicznym ruchu w stępie i w kłusie, o spokojnym, zrównoważonym charakterze (nie złośliwe); rosłe, ujeżdżone i przygotowane do pracy pod siodłem, pozbawione narowów, prawidłowo znoszące transport w koniowozach.
15. Kupowane konie powinny być w wieku od 5 do 8 lat.

16. Podstawą do oceny koni w czasie zakupu jest tabela wad i braków koni, według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do instrukcji.
17. Nie wolno kupować koni pochodzących z gospodarstw zapowietrzonych chorobami zaraźliwymi koni. Nie należy również kupować koni z jakimikolwiek objawami wskazującymi na stan chorobowy lub z obrażeniami całkowicie niezaleczonymi. Wyjątek stanowią drobne otarcia lub zadraśnięcia, które jednak nie mogą znajdować się w okolicy ścięgien, stawów lub miejsc, do których przylega rządzienie jeździecki.
18. Z przeprowadzonych czynności komisja sporządza protokół zakupu konia według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do instrukcji.
19. Transport zakupionych koni organizuje dowódca oddziału gospodarczego lub właściciel konia, zgodnie z przepisami weterynaryjnymi dotyczącymi transportu zwierząt.
20. Obowiązkiem przewodniczącego komisji zakupu jest dopilnowanie należytego przygotowania koni do transportu, przydzielania konwojentów oraz zaopatrzenia koni na czas transportu w paszę i wodę.

Transport koni

21. Konie mogą być transportowane jedynie specjalistycznym transportem samochodowym i zgodnie z przepisami weterynaryjnymi dotyczącymi transportu zwierząt.
22. Do opieki nad końmi przydziela się konwojentów. Jeden konwojent nie może opiekować się więcej niż dwoma końmi.
23. Przewodniczący komisji przekazuje konwojentowi, na czas transportu koni, jeden egzemplarz protokołu zakupu oraz dokumenty, o których mowa w pkt 13.

Postępowanie z końmi po dostarczeniu do jednostki wojskowej

24. Po przewiezieniu do jednostki wojskowej, zakupionym koniom należy zapewnić 21-dniowy okres obserwacji weterynaryjnej i adaptacji (liczony od chwili wydania koni), przez który stacjonują w wydzielonej stajni.
25. Zakupione konie, przyjmuje osoba, wyznaczona przez dowódcę tej jednostki, która odpowiedzialna jest za 21-dniowy okres obserwacji weterynaryjnej i adaptacji przywiezionych koni.
26. Do obowiązków osoby, przyjmującej transport koni należy:
 - a) sprawdzenie warunków transportu i stanu koni,
 - b) sprawdzenie tożsamości koni według załączonych do transportu dokumentów,
 - c) odnotowanie w protokole zakupu uwag w razie stwierdzenia niezgodności opisów koni ze stanem faktycznym, nieodpowiednich warunków transportu, niedostatecznego dozoru i doglądu koni w czasie transportu oraz powiadomienie o tym fakcie dowódcy jednostki wojskowej,
 - d) wpisanie koni do książki ewidencji i przeglądu koni wojskowych, według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do instrukcji.

- e) dostarczenie dokumentacji do dowódcy oddziału gospodarczego w celu ujęcia w ewidencji ilościowo-wartościowej oddziału gospodarczego.
27. Zakupione konie, w okresie 21-dniowej obserwacji weterynaryjnej i adaptacji, podlegają obserwacji w celu wyeliminowania koni z wadami głównymi określonymi obowiązującymi przepisami (dychawica świszcząca, łykawość, przewlekłe schorzenie wewnętrznych części oka powstałe na tle nieurazowym, wartogłowienie), jak również wadami zwrotnymi (tkanie, chodzenie po boksie, heblowanie-tarnikowanie, kąsanie, kopanie, rozsypywanie owsa), za których nieistnienie dostawca przyjął odpowiedzialność w zawartej umowie. Podczas obserwacji weterynaryjnej i adaptacji możliwe jest umiarkowane użytkowanie koni w celu wykluczenia wad ukrytych.
28. Jeśli zakupione konie nie były oznakowane elektronicznie, wojskowy lekarz weterynarii, po upływie okresu adaptacji i aklimatyzacji oznakowuje konie przy użyciu elektronicznego identyfikatora a numery identyfikatora wpisuje do paszportu i dowodu tożsamości konia.
29. Koniom, po zakończeniu obserwacji weterynaryjnej i adaptacji, wojskowy lekarz weterynarii wystawia dowody tożsamości, według wzoru stanowiącego załącznik nr 5 do instrukcji oraz wydaje orzeczenia lekarsko-weterynaryjne o przydatności koni do służby, według wzoru stanowiącego załącznik nr 6 do instrukcji.
30. Koń zachowuje swoją nazwę wpisaną do paszportu przez cały okres służby w wojsku bez względu na przynależność ewidencyjną i dalsze przeniesienia.
31. Dowódca jednostki wojskowej posiadającej konie w etacie, ponosi odpowiedzialność za należyte przygotowanie koni do pracy zgodnie z ich przeznaczeniem.

Opieka lekarsko-weterynaryjna

32. Za zapewnienie opieki lekarsko-weterynaryjnej koniom w nagłych przypadkach, w jednostce wojskowej, odpowiedzialny jest dowódca oddziału gospodarczego mający konie na swojej ewidencji głównej, poprzez podpisanie umowy z zakładem leczniczym dla zwierząt specjalizującym się w zakresie lecznictwa koni.
33. Profilaktyka weterynaryjna jest realizowana przez wojskowych lekarzy weterynarii, właściwego miejscowo dla jednostki wojskowej Wojskowego Ośrodka Medycyny Prewencyjnej (WOMP).
34. W zakres profilaktyki weterynaryjnej, w szczególności wchodzi:
- a) szczepienie profilaktyczne koni przeciwko tężcowi i grypie;
 - b) odrobaczanie koni z częstotliwością 2 razy w roku wraz z dezynfekcją stajni;
 - c) okresowe tarnikowanie zębów (według potrzeb).

Przekazywanie koni

35. Przekazywanie koni między jednostkami wojskowymi odbywa się komisyjnie na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, według wzoru stanowiącego załącznik nr 7 do instrukcji. Wraz z końmi przekazuje się ich dowody tożsamości i paszporty. Protokół zdawczo-odbiorczy jest podstawą do skreślenia konia

z ewidencji jednostki przekazującej i wpisania do książki ewidencji jednostki przyjmującej.

36. Dowódca jednostki przekazującej konie jest odpowiedzialny za należyte przygotowanie koni do transportu, ich załadunek do środków transportowych oraz zaopatrzenie w paszę i wodę na czas transportu.
37. Dowódca jednostki przyjmującej konie wysyła po odbiór koni upoważnionego żołnierza wraz z konwojentami.
38. Za stan koni po załadunku i w czasie transportu odpowiadają osoby określone w pkt 37. W razie powstania straty w czasie transportu, dowódca jednostki przyjmującej postępuje zgodnie z przepisami o odpowiedzialności majątkowej żołnierzy.
39. Dowódca jednostki przyjmującej może przeprowadzić próby na użytkowość koni przed ich przyjęciem. W razie stwierdzenia wad użytkowych odbierający może odmówić przyjęcia koni.
40. Nie wolno przekazywać koni niezdolnych do pracy.

Wybrakowanie koni

41. Raz do roku konie poddaje się testom wartości użytkowej koni oraz dokonuje oceny stanu ich zdrowia. O terminie przeprowadzenia testów dowódca jednostki wojskowej, posiadającej konie w etacie, każdorazowo zawiadamia Komendanta właściwego miejscowo WOMP, nie później niż na 10 dni przed ich rozpoczęciem.
42. Konie niezdolne do pracy w wojsku oraz konie z ograniczoną przydatnością użytkową wycofuje się ze służby po ich wybrakowaniu.
43. Wybrakowywanie koni przeprowadza komisja w składzie 3 osobowym powołana przez dowódcę oddziału gospodarczego, posiadającego konie na swojej ewidencji głównej, która określa sposób wycofania konia ze służby.
44. Podstawą wybrakowania konia ze względu na utratę wartości użytkowej jest protokół z przeprowadzonego testu wartości użytkowej konia, po przeprowadzeniu czynności określonych w pkt 41.
45. Podstawą do wybrakowania konia ze względów zdrowotnych jest orzeczenie lekarsko-weterynaryjne, o którym mowa w pkt 29, wydane przez wojskowego lekarza weterynarii WOMP (po przeprowadzeniu czynności określonych w pkt 41) lub na wniosek lekarza weterynarii sprawującego opiekę lekarsko-weterynaryjną w danej jednostce wojskowej.
46. Protokół komisyjnego wybrakowania konia, według wzoru stanowiącego załącznik nr 8 do instrukcji, sporządzany jest w 4 egzemplarzach, zatwierdza dowódca oddziału gospodarczego mający konie na swojej ewidencji głównej z tym, że:
 - a) egzemplarz nr 1 pozostaje w jednostce wojskowej posiadającej konie w etacie, egzemplarz nr 2 i 3 protokołu przesyła się do właściwego miejscowo WOMP celem zdjęcia koni z ewidencji. Komendant wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przesyła egzemplarz nr 3 protokołu wybrakowania konia wraz z meldunkiem miesięcznym do Szefa Służby

Weterynaryjnej Wojska Polskiego. Natomiast egzemplarz nr 4 pozostaje w sekcji ewidencji ilościowo-wartościowej oddziału gospodarczego,

- b) wartość wybrakowanego konia wycenia się w sposób opisany w pkt 60.
47. W nagłym wypadku, kiedy zachodzi konieczność niezwłocznej eutanazji konia ze względów humanitarnych, wymagane jest jedynie orzeczenie lekarza weterynarii, który sprawuje opiekę lekarsko-weterynaryjną w jednostce wojskowej. Dowódca jednostki wojskowej, w trybie pilnym, informuje o zaistniałej sytuacji Komendanta, właściwego miejscowo WOMP. W tym przypadku, dowódca jednostki wojskowej powołuje także 3 osobową komisję, pod przewodnictwem wojskowego lekarza weterynarii z WOMP, do dokonania oględzin zwłok i wystawienia protokołu padnięcia lub eutanazji konia, według wzoru stanowiącego załącznik nr 9 do instrukcji, będącego podstawą do jego wybrakowania.
48. Podczas wybrakowania koni należy posługiwać się następującym wykazem stanów chorobowych i wad, które mogą stanowić podstawę do wybrakowania:
- a) przewlekłe schorzenie centralnego lub obwodowego układu nerwowego, powodujące zaburzenia świadomości lub ruchu,
 - b) wyniszczenie nieodwracalne na tle zaburzeń w ogólnej przemianie materii, nie ustępujące pomimo leczenia,
 - c) obustronna ślepotą,
 - d) nieuleczalne kulawizny,
 - e) dychawica ograniczająca w znacznym stopniu użytkowość konia,
 - f) trwała niedomoga krążenia (niewydolność serca),
 - g) inne przewlekłe nieuleczalne stany chorobowe ograniczające w znacznym stopniu użytkowość konia i dalsze wykorzystanie w wojsku,
 - h) wybitna złośliwość groźna dla otoczenia,
 - i) narowistość uniemożliwiająca wykorzystanie konia do pracy,
 - j) łykawość powodująca powtarzające się zaburzenia przewodzenia pokarmowego,
 - k) starość (po przekroczeniu 18 roku życia) z ogólnym osłabieniem i przejawami uwiadu starczego.
49. Wychudzenie i wycieńczenie, jeżeli nie są spowodowane nieuleczalną chorobą, nie mogą być powodem do wybrakowania.
50. W przypadku, gdy zachodzi podejrzenie, że niezdolność konia do pracy została spowodowana niewłaściwą opieką, utrzymaniem lub użytkowaniem – wybrakowanie należy uważać za stratę i postępować zgodnie z obowiązującymi przepisami w sprawie odpowiedzialności majątkowej żołnierzy za wyrządzone przez nich szkody. Wniosek o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego składa przewodniczący komisji do dowódcy Oddziału Gospodarczego.
51. Komisja wybrakowania, o której mowa w pkt 43, podejmuje zgodnie z obowiązującymi przepisami o zamówieniach publicznych lub gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa, decyzję o:
- a) sprzedaży konia w drodze przetargu,
 - b) sprzedaży konia po cenie ustalonej przez komisję, jeżeli przetarg nie doszedł do skutku,
 - c) przekazaniu organizacji pożytku publicznego, jeżeli koń nie został sprzedany w drodze przetargu lub po cenie ustalonej przez komisję.

52. Osoby lub instytucje nabywające konia, zobowiązują się do zapewnienia właściwego dobrostanu dla zwierzęcia i zaniechania zamiaru sprzedaży do rzeźni.
53. Do czasu wycofania konia ze służby poza wojsko, pozostaje on na stanie ewidencji pozabilansowej i utrzymaniu jednostki wojskowej.

Postępowanie w przypadku strat koni

54. W razie straty konia przeprowadza się postępowanie zgodnie z obowiązującymi przepisami w sprawie odpowiedzialności majątkowej żołnierzy za wyrządzone przez nich szkody.
55. Za stratę konia wojskowego należy uważać śmierć na skutek wypadku lub choroby, wybrakowanie w przypadkach określonych w pkt 50, kradzież lub zaginięcie.
56. W przypadku padnięcia konia, dowódca jednostki wojskowej każdorazowo zawiadamia o tym zdarzeniu komendanta właściwego miejscowo WOMP. Komendant właściwego miejscowo WOMP wyznacza wojskowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za prowadzenie sprawy.
57. Dowódca oddziału gospodarczego mający konie na swojej ewidencji głównej, zapewnia środki finansowe na wykonanie sekcji zwłok zwierzęcia.
58. Obowiązkiem Służby Weterynaryjnej Wojska Polskiego, właściwego miejscowo WOMP, w razie powstania strat jest:
 - a) opracowanie dokumentów weterynaryjnych niezbędnych do wyjaśnienia sprawy (historia choroby, protokół sekcji, protokół padnięcia-eutanazji, protokół wybrakowania, wyniki badań laboratoryjnych),
 - b) opiniowanie spraw oraz opracowywanie wniosków i orzeczeń pod względem fachowym,
 - c) prowadzenie ewidencji strat w postaci zestawienia zawierającego niezbędne dane do nadzorowania likwidacji strat koni (np.: jednostka wojskowa, data powstania straty, przyczyna, wysokość szkody, data i sposób likwidowania straty).
59. Do akt sprawy likwidacji straty konia, należy dołączyć dowód tożsamości konia.
60. Wysokość szkody oblicza się przez odjęcie od ceny szacunkowej, wykazanej w dowodzie tożsamości konia, po 8% jego wartości szacunkowej za każdy pełny rok służby konia w wojsku oraz sum uzyskanych po wybrakowaniu i sprzedaży konia.
61. Podstawą do skreślenia konia z ewidencji w razie straty jest zarządzenie o odszkodowaniu lub decyzja o umorzeniu należności, wydana zgodnie z przepisami w sprawie odpowiedzialności majątkowej żołnierzy za wyrządzone przez nich szkody w mieniu wojskowym.

R o z d z i a ł III

ZASADY UTRZYMYWANIA I WYKORZYSTYWANIA KONI

Obowiązki osób odpowiedzialnych za stan koni

62. Za należyte utrzymywanie i wykorzystywanie koni ponoszą odpowiedzialność dowódcy jednostek wojskowych. Do ich obowiązków w zakresie gospodarki końmi należy:
- a) przydzielanie na stałe do obsługi koni żołnierzy obeznanych z pielęgnacją, żywieniem i użytkowaniem koni,
 - b) kontrolowanie pracy żołnierzy,
 - c) zapewnienie właściwych pomieszczeń dla koni wraz z odpowiednim wyposażeniem, tj. żłoby i poidła automatyczne,
 - d) zaopatrywanie koni w paszę dobrej jakości i zapewnienie żywienia, zgodnie z obowiązującą normą karmy dla koni wierzchowych,
 - e) zapewnienie racjonalnego wykorzystywania koni przez określanie zasad użytkowania koni w jednostce, w tym określenie porządku dnia i planu szkolenia koni,
 - f) zapewnienie należytego wyposażenia koni w sprzęt i przedmioty do pielęgnacji według tabeli należności sprzętu naliczeniowego na konia, stanowiącej załącznik nr 10 do instrukcji, oraz dopilnowanie należytej pielęgnacji koni,
 - g) zapewnienie właściwego wyposażenia pododdziału jeździeckiego w sprzęt naliczeniowy do treningów jeździeckich, według tabeli należności stanowiącej załącznik nr 11 do instrukcji,
 - h) dobór rzędu jeździeckiego oraz nadzór nad jego należyłą konserwacją,
 - i) dopilnowywanie właściwego podkuwania koni.
63. Bezpośrednią odpowiedzialność za stan koni, należyty ich dogład, zabezpieczenie przed wypadkami, należyte żywienie, czyszczenie, stan podkucia, dopasowanie rzędu jeździeckiego oraz prawidłowe i racjonalne wykorzystanie w pracy ponosi żołnierz, któremu przydzielono konia.
64. Konie przydziela się pod opiekę żołnierzowi na podstawie rozkazu dziennego dowódcy jednostki wojskowej, mającego konie w etacie.
65. Zabrania się krycia klaczy. Żrebięta urodzone przypadkowo należy sprzedawać po odchowaniu według obowiązujących cen.

Stajnie i urządzenia przystajenne

66. Konie powinny być utrzymywane w warunkach:
- a) nieszkodliwych dla ich zdrowia oraz nie powodujących urazów i uszkodzeń ciała lub cierpień,

- b) zapewniających im swobodę ruchu, a w szczególności kładzenie się, wstawanie oraz leżenie,
- c) umożliwiających kontakt wzrokowy z innymi zwierzętami.

67. Pomieszczenia dla koni powinny odpowiadać następującym warunkom:

- a) stajnie muszą być suche, widne i posiadać wydolną, naturalną lub mechaniczną wentylację, latem przewiewne, zimą zabezpieczone przed chłodem, w wypadku gdy temperatura wewnątrz stajni spadanie poniżej $+6^{\circ}\text{C}$, konie należy nakrywać derkami, celem monitorowania temperatury i wilgotności w stajni instaluje się urządzenia pomiarowe (termo-higrometr),
- b) średnio na jednego konia powinno być w stajni $25\text{-}30\text{m}^3$ przestrzeni, przy minimalnej powierzchni boksu 9 m^2 , przy układzie stanowiskowym – długość stanowiska na każdego konia co najmniej $3,10\text{ m}$ i szerokości $1,80\text{ m}$, w miarę możliwości konie służbowe utrzymuje się w boksach, jedynie w uzasadnionych przypadkach dopuszczalne jest utrzymywanie w systemie stanowiskowym,
- c) w systemie stanowiskowym, w zależności od wymiarów stajni konie ustawia się w jednym lub dwóch rzędach głowami do ścian. Korytarz między dwoma rzędami koni lub boksów nie może być węższy niż $2,50\text{ m}$,
- d) podłoga w stajni powinna być twarda, równa i stabilna, a jej powierzchnia gładka i nieśliska, może być z betonu, cegły klinkierowej, kostki kamiennej lub kostki dębowej, impregnowanej i smolonej. Nie wolno w stajniach układać podłóg z desek. Podłogi powinny mieć łagodny spadek w kierunku rowków ściekowych, które powinny przebiegać od strony korytarza, zarówno w przypadku stanowisk jak i boksów,
- e) okna w stajniach powinny znajdować się w odległości nie mniejszej niż $2,35\text{ m}$ od podłogi, aby koń głową nie stłukł szyby i światło nie padało mu prosto w oczy. Gdy okna umieszczone są niżej, należy je odpowiednio zabezpieczyć. Stosunek powierzchni okien do powierzchni podłogi nie powinien być mniejszy niż $1:15$,
- f) drzwi powinny być otwierane na zewnątrz, mieć szerokość nie mniejszą niż 2 m i wysokość $2,30\text{ m}$. W otworze drzwiowym stajni umieszcza się jedną lub dwie poprzeczne zakładki (dragi) ruchome, by konie nie mogły ich przekroczyć lub przejść pod nimi. W lecie drzwi stajni powinny być stale otwarte,
- g) wszystkie krawędzie w stajni muszą być zaokrąglone.

68. Niezbędne wyposażenie stajni stanowią:

- a) żłoby (betonowe, kamionkowe, plastikowe),
- b) poidła automatyczne,
- c) lizawki,
- d) wszelkie urządzenia umieszcza się na wysokości $0,9\text{ – }1\text{ m}$ licząc od górnej krawędzi do poziomu podłogi,
- e) w przypadku utrzymywania stanowiskowego, wszystkie powyższe urządzenia muszą znajdować się od strony głowy konia,

- f) w systemie stanowiskowym, każde stanowisko jest oddzielone od sąsiedniego ruchomym przedzielnikiem na wysokości 1-1,2 m, od strony głowy i zadu podwieszonym na łańcuchach. Łańcuchy powinny być zaopatrzone w karabińczyki, umożliwiające ich łatwe odpięcie, w przypadku, gdyby zaszła konieczność szybkiego zdjęcia przegrody,
- g) nad każdym boksem lub stanowiskiem dla konia, zawieszają się drewniane lub metalowe tabliczki z nazwą i numerem ewidencyjnym konia,
- h) pomieszczenia dla koni oświetla się światłem sztucznym lub zapewnia się dostęp światła naturalnego,
- i) do budynku stajni powinna być doprowadzona instalacja wodna.

69. Pozostałe pomieszczenia stajenne to:

- a) siodlarnia – wydzielone pomieszczenie do przechowywania ekwipunku jeździeckiego (siodła, rzędy jeździeckie, przybory do czyszczenia), każdy sprzęt w siodlarni powinien posiadać plaketkę z imieniem konia, do którego jest przypisany,
- b) paszarnia – pomieszczenie do przechowywania paszy, oraz odpowiednie pojemniki i sprzęt do jej przygotowywania oraz przechowywania. Wykaz niezbędnego sprzętu do karmienia koni i zabezpieczenia wykonywania prac z tym związanych oraz funkcjonowania magazynu pasz, stanowi załącznik nr 12 do instrukcji,
- c) magazyn środków dezynfekcyjnych – miejsce do przechowywania środków dezynfekcyjnych i artykułów weterynaryjnych, zabezpieczone przed dostępem osób trzecich,
- d) szatnia – pomieszczenie, w którym żołnierze mają możliwość przebrania się w stroje do jazdy konnej lub ubrania do wykonywania prac gospodarskich,
- e) pomieszczenie gospodarcze – miejsce do przechowywania sprzętu przeznaczonego do wykonywania prac gospodarskich. Wykaz niezbędnych narzędzi do wykonywania prac gospodarskich stanowi załącznik nr 13 do instrukcji,
- f) toaleta dla personelu,
- g) każde pomieszczenie w stajni powinno być wyraźnie oznaczone poprzez tabliczkę z jego nazwą.

70. W ciepłej porze roku konie powinny jak najdłużej przebywać na padoku. Wprowadza się je do stajni w razie deszczu, na czas karmienia i na noc. W dni upalne, jeżeli padok nie jest zacieniony, należy z niego korzystać tylko rano i wieczorem. W zimnej porze roku w dni pogodne konie wyprowadza się na padok na parę godzin w południe.

71. W odległości, co najmniej 25 m od stajni wyznacza się miejsce na urządzenie zbiorników na nawóz, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

72. Nawóz ze stajni należy usuwać codziennie przy rannym obrządki koni po ich nakarmieniu i wyprowadzeniu na padok. Padok uprzęta się i wyrównuje podłoże po każdym pobycie koni.

Czyszczenie koni

73. Przy czyszczeniu koni obowiązują następujące zasady:

- a) konie czyści się przy koniowiązie poza stajnią,
- b) konie czyści się minimum dwa razy dziennie, rano – po porannym obrzędku i dodatkowo podczyszcza przed samą jazdą, w celu uniknięcia ewentualnych otarć oraz popołudniu – po zakończeniu pracy z koniem,
- c) bezpośrednio po powrocie koni z jazdy rozciera się konie wiechciami słomy lub za pomocą szczotek, a zabłocone kończyny myje się bieżącą, zimną wodą lub oczyszcza za pomocą słomy i szczotek,
- d) na jednego konia przydziela się jeden komplet do czyszczenia koni: szczotkę ryżową, szczotkę włosianą, zgrzebło, kopystkę do czyszczenia kopyt, gąbkę,
- e) za stan przyrządów do czyszczenia odpowiada żołnierz, któremu koń został przydzielony,
- f) nie wolno czyścić koni podczas karmienia,
- g) do czyszczenia sierści koni używa się szczotki włosianej i ryżowej,
- h) konie mokre wyciera się dokładnie wiechciami z czystej słomy lub siana, a czyści się dopiero po wypoczynku i wyschnięciu,
- i) okolice oczu i nozdrzy w miarę konieczności przeciera się mokrą gąbką,
- j) grzywę i ogon czyści się grzebieniem po rozdzieleniu włosów palcami,
- k) kopyta należy czyścić zarówno przed jak i po jeździe za pomocą kopystki,
- l) w miarę potrzeby, w przypadku nadmiernego wysychania i łamliwości rogu kopytowego, kopyta można smarować specjalnymi maściami, według zaleceń lekarza weterynarii.

74. W podany w pkt 73 sposób, konie czyści się raz dziennie przy rannym obrzędku przed zajęciami. W przerwie obiadowej, po powrocie koni z jazdy oraz wieczorem, po zakończeniu jazdy rozciera się konie wiechciem słomy i oczyszcza z kurzu szczotką. Zabłocone nogi i kopyta należy zmyć wodą i wytrzeć do sucha, szczególnie pęciny należy wycierać dokładnie, co skutecznie zapobiega grudzie. Pożądane jest masowanie kończyn konia po każdej skończonej ciężkiej pracy. Masaż prowadzić ruchami od dołu do góry celem przyspieszenia obiegu krwi i limfy oraz zapobieganiu obrzękom zastoinowym.

75. Mycie całego konia na otwartym powietrzu jest dozwolone w cieplej porze roku, przy temperaturze zewnętrznej powyżej 18°C. Przy temperaturze niższej mycie koni jest dozwolone tylko w ciepłym pomieszczeniu. Po wymyciu konia należy wytrzeć go, nakryć derką i pozostawić w pomieszczeniu aż do całkowitego wyschnięcia. Nie wolno myć koni zmęczonych, zgrzanych lub spoconych zanim nie wypoczną.

Żywienie koni

76. Przy żywieniu koni obowiązują następujące zasady:

- a) konie żywi się według normy rzeczowej karmy dla koni wierzchowych, stanowiącej załącznik nr 14 do instrukcji. Zasadniczą paszą dla koni jest owies i siano z dodatkiem witamin i mieszanek mineralnych,
- b) przed skarmianiem owsa i siana żołnierz powinien sprawdzić ich jakość. Pasza zanieczyszczona, zepsuta, spleśniała nie może być w żadnym wypadku użyta jako karma dla koni. Wątpliwej jakości paszę powinien zbadać i ocenić lekarz weterynarii,
- c) konie należy karmić regularnie 3 razy dziennie, o stałych porach. W związku z tym należy odpowiednio układać porządek dnia pracy żołnierzy. W razie dalszych wyjazdów i niemożliwości powrotu na czas do koszar powinno się zabierać ze sobą należną koniom paszę i karmić je na postoju,
- d) owies podaje się koniom 3 razy dziennie z dodatkiem ustalonej ilości dodatku witaminowo-mineralnego do każdej porcji owsa, i soli w formie lizawki. Owies i dodatki odmierza się specjalnie do tego celu sporządzonymi miarkami,
- e) dzienną należność siana dla konia dzieli się na 3 części w stosunku 1 : 1 : 4. Mniejsze porcje siana podaje się koniom rano i w południe przed pojeniem. Po napojeniu podaje się im porcję owsa. Większą porcję siana podaje się koniom wieczorem po napojeniu i zjedzeniu owsa,
- f) po nakarmieniu konia owsem nie wolno używać go wcześniej do pracy niż po upływie 1,5 godziny,
- g) zamianę paszy stosowanej dotychczas na nową należy każdorazowo uzgadniać z lekarzem weterynarii opiekującym się końmi. Zamianę paszy trzeba przeprowadzać stopniowo wg wskazań lekarza weterynarii. Wypas koni na pastwiskach może się odbywać pod warunkiem, że konie będą stopniowo przyzwyczajane do paszy zielonej i nie będą puszczane na pastwisko wcześniej, niż po wyschnięciu rosy. Koniom nie wolno podawać paszy zielonej ściętej, przechowywanej nawet przez krótki okres czasu,
- h) konie poi się 3 razy dziennie przed podaniem owsa oraz późnym wieczorem, w przypadku braku poidel automatycznych, latem konie poi się co najmniej 6 razy dziennie,
- i) nie wolno poić koni zmęczonych, zgrzanych lub spoconych, zanim nie wypoczną i nie ostygną. Konie można poić w czasie pracy pod warunkiem, że natychmiast po napojeniu będą pracować, co najmniej pół godziny.

Obrządek koni

77. W celu należytej obsługi koni, porządek dnia żołnierza powinien być następujący:

- a) poranny obrządek koni należy rozpocząć w 2 godziny przed planowaną jazdą, wykonując następujące kolejne czynności: podanie siana, pojenie, podanie owsa i dopilnowanie, by koń nie rozsypywał ziarna, czyszczenie, sprawdzenie stanu podkucia, sprzątnięcie stajni, oczyszczenie żłobów, sprawdzenie stanu rzędu jeździeckiego, siodłanie,
- b) południowy obrządek koni obejmuje następujące kolejne czynności: przetarcie koni wiechciem, oczyszczenie z kurzu, podanie siana, pojenie, podanie owsa, wyprowadzenie na padok,

- c) wieczorny obrządek koni obejmuje następujące kolejne czynności: ścielenie słomy w stanowiskach, wprowadzenie konia do stajni, podanie siana, pojenie, podanie owsa, a późnym wieczorem ponowne napojenie i podanie siana.

Podkuwanie koni

78. Wszystkie konie wojskowe powinny być stale podkute w okresach, kiedy są wykorzystane do pracy.
79. Przy podkuwaniu koni wojskowych obowiązują następujące zasady:
- a) codziennie w czasie obrządku porannego jeździec jest obowiązany sprawdzić stan podkucia koni. W razie stwierdzenia braków w podkuciu koni (w szczególności: utraty podkowy, zużycia podkowy) uniemożliwiających użycie konia do pracy, żołnierz jest zobowiązany zameldować o tym przełożonemu,
 - b) kopyta prawidłowe – zależnie od szybkości narastania rogu, rodzaju pracy i pory roku – należy okresowo przekuwać, nie częściej jednak niż raz na miesiąc i nie później niż 40 – 50 dni po podkuciu poprzednim. Termin i sposób podkuwania koni z kopytami wadliwymi ustala lekarz weterynarii,
 - c) podkuwacz prowadzi książkę ewidencji kucia koni w pododdziale, według wzoru stanowiącego załącznik nr 15 do instrukcji,
 - d) doraźnego przekuwania dokonuje się w każdym wypadku uszkodzenia, zużycia lub obłuzowania podkowy.

Dopasowanie rzędu

80. Rząd powinien być przydzielony na stałe do użytku tylko dla danego konia i dopasowany indywidualnie do jego budowy.
81. Przy każdym siodłaniu konia jeździec powinien sprawdzić dopasowanie rzędu i usunąć zauważone niedokładności. O uszkodzeniu rzędu, którego sam nie może usunąć, powinien meldować przełożonemu.
82. Każdego dnia po skończeniu pracy jeździec powinien oczyścić i wysuszyć rząd. Rząd przesusza się na otwartym powietrzu w cieniu, a podczas złej pogody w stajni.

Wykorzystanie koni

83. Końmi dysponuje dowódca jednostki wojskowej, posiadający konie na etacie, którego obowiązkiem jest racjonalne wykorzystywanie koni oraz ochrona ich przed nadmierną eksploatacją. Zasady racjonalnego wykorzystywania koni w jednostkach wojskowych są następujące:
- a) przed jazdą konie powinny być napojone, nakarmione i wyczyszczone. Jazdy nie wolno rozpoczynać wcześniej niż 1,5 godziny po nakarmieniu koni,
 - b) na postojach w zimnej porze roku konie spocone należy rozetrzeć wiechciami ze słomy lub siana i nakryć derką,

- c) nie wolno używać do jazdy koni chorych zwolnionych przez lekarza weterynarii, jak również koni wykazujących objawy chorobowe przed zbadaniem ich przez lekarza weterynarii,
- d) w razie zachorowania (skaleczenia) konia podczas jazdy żołnierz obowiązany jest udzielić koniowi pierwszej pomocy i zapewnić mu pomoc wojskowego lub cywilnego lekarza weterynarii. O sposobie udzielania pierwszej pomocy żołnierzy poucza wojskowy lekarz weterynarii,
- e) po zakończeniu zajęć żołnierz powinien sprawdzić stan podkucia koni oraz stan rzędu i usunąć zauważone niedociągnięcia. Koni zgrzanych i spoconych nie wolno poić ani karmić owsem, zanim nie wypoczną. Konie spocone po powrocie z pracy rozciera się wiechciami ze słomy lub siana i oprowadza zanim nie wyschną. W zimnej porze roku konia spoconego po roztarciu wiechciami należy przykryć derką.

Rozdział IV

EWIDENCJA KONI

84. W celu wykazania stanu koni w wojsku (przychodu, ubytku i strat) oraz stwierdzenia tożsamości koni prowadzi się następujące dokumenty ewidencyjne:
- f) książkę ewidencji i przeglądu koni wojskowych, prowadzi każdy pododdział posiadający na stanie konie. Książkę przechowuje się w kancelarii pododdziału. Podstawą do wpisania koni do książki ewidencji i przeglądu koni są: dokumenty ewidencji głównej oddziału gospodarczego wytworzone na podstawie protokołu zakupu koni lub protokołu zdawczo-odbiorczego. Podstawą do skreślenia koni z ewidencji są: dokumenty ewidencji głównej oddziału gospodarczego wytworzone na podstawie protokołu wybrakowania lub zdawczo-odbiorczego, protokołu padnięcia/ eutanazji konia,
 - g) dowód tożsamości konia wojskowego wystawia wojskowy lekarz weterynarii. Dowód tożsamości konia przechowuje się w kancelarii jednostki. Każdorazowo przy przekazywaniu konia z jednostki wojskowej do innej jednostki, wraz z koniem przekazuje się jego dowód tożsamości i paszport. W przypadku straty konia, dowód tożsamości dołącza się do akt sprawy. Przy przekazywaniu koni poza wojsko dowód tożsamości konia dołącza się do protokołu zdawczo-odbiorczego pozostającego w kancelarii jednostki. Dowódca pododdziału jest obowiązany okazywać lekarzowi weterynarii (wojskowemu lub cywilnemu) dowód tożsamości konia w celu wpisania w nim danych w szczególności dotyczących zdrowia, przeprowadzanych badań i szczepień,
 - h) w razie zagubienia lub zniszczenia dowodu tożsamości konia wtórnik może być wydany przez szefa wydziału weterynaryjnego WOMP na wniosek dowódcy jednostki wojskowej.
85. Wpisywanie koni do książki ewidencji i skreślanie z książki ewidencji przeprowadza się rozkazem dziennym dowódcy jednostki wojskowej.
86. Wybrakowane konie zdejmuje się z ewidencji bilansowej oddziału gospodarczego i ujmuje się je w ewidencji pozabilansowej do czasu przekazania poza jednostkę.

87. Wojskowy lekarz weterynarii, z właściwego miejscowo WOMP, w celu kontroli prowadzi zbiorczą książkę ewidencji i przeglądu koni wpisując do niej konie wszystkich jednostek przydzielonych mu pod nadzór weterynaryjny.
88. Szef Służby Weterynaryjnej Wojska Polskiego prowadzi zestawienie stanów koni. W zestawieniu powinny być wykazane wszystkie jednostki posiadające konie oraz stan etatowy i faktyczny koni.

Rozdział V

ZASADY NADZORU WETERYNARYJNEGO NAD GOSPODARKĄ KOŃMI

89. Wojskowy lekarz weterynarii przeprowadza nie mniej niż raz na 4 miesiące kontrolę warunków utrzymywania i wykorzystywania koni w jednostkach wojskowych przydzielonych mu pod nadzór weterynaryjny. W czasie kontroli sprawdza:
- a) stan pomieszczeń dla koni, warunki zdrowotne, stan wyposażenia pomieszczeń i utrzymanie porządku,
 - b) stan odżywienia zwierząt, stosowane należności żywnościowe, warunki żywienia, stan zapasów paszy, jej przechowywanie i jakość,
 - c) stan pielęgnacji zwierząt oraz stan wyposażenia w przedmioty do pielęgnacji,
 - d) stan podkucia koni,
 - e) warunki pracy koni, jakość i stan dopasowania rzędu,
 - f) ogólny stan zdrowia zwierząt,
 - g) stan ewidencji koni, prawidłowość zapisów w książce ewidencji i dowodach tożsamości koni oraz zgodność stanu ewidencyjnego ze stanem faktycznym.
90. Wojskowy lekarz weterynarii każdorazowo, po dokonaniu przeglądu zwierząt oraz kontroli warunków utrzymywania i wykorzystywania zwierząt, sporządza protokół z kontroli i przedstawia dowódcy jednostki wojskowej. Uwagi pokontrolne wpisuje do książki ewidencji i przeglądu koni wojskowych.
91. Wojskowy lekarz weterynarii jest obowiązany do składania meldunków bezpośredniemu przełożonemu w wypadkach, gdy niedociągnięcia w zakresie utrzymania i wykorzystania koni w jednostkach wojskowych, pomimo jego interwencji, nie są usuwane oraz w sprawach wymagających interwencji lub decyzji przełożonych wyższego szczebla.

JEDNOSTKA WOJSKOWA

Załącznik Nr 1

Egz. Nr

Umowa zakupu koni(a) Nr/.....

zawarta w dniu w

zwana dalej „Umową”

pomiędzy:

ZAMAWIAJĄCYM:

.....

REGON: NIP:.....

reprezentowaną przez:

Dowódcę

.....

a

WYKONAWCĄ:

.....

NIP: REGON:

NR KRS:..... (lub ewidencja działalności gosp.)

reprezentowaną przez:

.....

Umowę zawarto w wyniku postępowania przeprowadzonego na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo Zamówień Publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759, z późn. zm.).

Nr sprawy

§ 1

PRZEDMIOT I TERMIN WYKONANIA UMOWY

1. Przedmiotem Umowy jest sprzedaż koni(a)* o nazwie, nr paszportu, maść Szczegółowy opis konia (koni)* określa załącznik nr 1 do Umowy.
2. WYKONAWCA oświadcza, że jest jedynym właścicielem sprzedawanych/sprzedawanego* koni(a).
3. Transport koni/konia* będzie realizowany transportem ZAMAWIAJĄCEGO i nastąpi w terminie dni od dnia do zawarcia Umowy.
4. Zakupione koń/konie* dla ZAMAWIAJĄCEGO do czasu transportu w miejsce wyznaczone przez ZAMAWIAJĄCEGO znajdują się pod opieką WYKONAWCY. W przypadku wystąpienia w tym okresie jakichkolwiek objawów chorobowych, wad nieistniejących w trakcie zakupu, bądź zmiany zachowania konia odbiegającego od zachowania pożądanego – ZAMAWIAJĄCY zastrzega sobie prawo odstąpienia od zakupu danego konia, bądź wymiany konia na innego.

§ 2

WARTOŚĆ UMOWY

1. Wartość Umowy obejmuje wartość netto plus należny podatek VAT.
2. **Wartość netto Umowy:** zł
Słownie:00/100gr.
Wartość podatku VAT:zł
Słownie:00/100gr.
Wartość brutto Umowy:zł
Słownie:00/100gr.
3. Wartość brutto Umowy obejmuje wszelkie koszty związane z realizacją zamówienia.
4. ZAMAWIAJĄCY zapłaci WYKONAWCY cenę, w kwocie brutto, o której mowa w ust. 2. Określona w ten sposób cena obejmuje całkowitą należność, jaką ZAMAWIAJĄCY zobowiązany jest zapłacić WYKONAWCY z tytułu realizacji Umowy.

§ 3

SPOSÓB, MIEJSCE I ODBIÓR

1. Zakupu koni dla ZAMAWIAJĄCEGO dokonuje komisja zakupu powoływana przez ZAMAWIAJĄCEGO w porozumieniu z Szefem Służby Weterynaryjnej WP, zwana dalej „Komisją”. Do składu Komisji ZAMAWIAJĄCY wyznaczy między innymi dwóch oficerów lekarzy weterynarii.
2. W czynnościach wyboru (oceny koni) uczestniczyć będzie Komisja oraz przedstawiciel WYKONAWCY.

3. Podstawą do oceny koni stanowić będzie tabela wad i braków stanowiąca załącznik nr 2 do Instrukcji.
4. Koń podlegać będzie sprawdzeniu przez członków Komisji:
 - a) pod kątem ruchu,
 - b) zachowania w ruchu,
 - c) reakcji na oklaski, głośną muzykę, wystrzały,
 - d) charakteru i przygotowania koni(a) – ujeżdżenie (na wszystkich możliwych chodach),
 - e) prawidłowości budowy,
 - f) do pracy pod siodłem.
5. Koń podlegać będzie oszacowaniu przez Komisję.
6. WYKONAWCA zobowiązany jest do przedstawienia członkom Komisji niżej wymienionych dokumentów:
 - a) paszport konia (wymagany poświadczony w paszporcie fakt przeprowadzenia szczepień bazowych przeciwko tężcowi i grypie),
 - b) paszport sportowy (dotyczy konia sportowego) – jeżeli został wystawiony,
 - c) świadectwo wpisu do księgi hodowlanej (dotyczy konia sportowego) – jeżeli został wystawiony,
 - d) własne pisemne oświadczenie, że koń jest wolny od wad głównych, określonych obowiązującymi w tym zakresie przepisami, jak również od wad, za których nieistnienie dostawca (wykonawca) przyjął odpowiedzialność. Oświadczenie, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym należy dołączyć do Umowy jako załącznik nr 4,
 - e) aktualne zaświadczenie właściwego urzędowego lekarza weterynarii stwierdzającego, że koń jest zdrowy a miejscowość, z której pochodzi, jest wolna od chorób zaraźliwych koni- wystawione nie wcześniej niż miesiące przed upływem terminu odbioru.
7. Komisja sporządza protokół zakupu konia. Wzór protokołu zakupu konia stanowi załącznik nr 3 do Umowy.
8. Dostarczenie konia/koni* z siedziby WYKONAWCY do siedziby ZAMAWIAJĄCEGO realizowane będzie na koszt i ryzyko ZAMAWIAJĄCEGO. Koń będzie transportowany specjalistycznym środkiem transportu, spełniającym wymaganiami określone w przepisach o warunkach i sposobach transportu zwierząt jednokopytnych.
9. Zakupiony/zakupione* koń/konie* po ich dostarczeniu do ZAMAWIAJĄCEGO stacjonują w wydzielonej stajni do czasu zakończenia 21-dniowego okresu obserwacji weterynaryjnej i adaptacji.
10. Koniom w okresie obserwacji weterynaryjnej i adaptacji, o którym mowa w ust. 10 zostanie zmniejszona określona w wymiarze rzeczowym karmy dla koni wierzchowych ilość owsa o 2 kg i zastąpiona równowartością siana zgodnie z Instrukcją, na co WYKONAWCA wyraża zgodę.

11. Zakupiony koń (konie)* w okresie 21-dniowej obserwacji weterynaryjnej i adaptacji, o której mowa w ust. 9 podlega/podlegają obserwacji weterynaryjnej celem wyeliminowania koni z wadami głównymi (dychawica świszcząca, łykawość, przewlekłe schorzenie wewnętrznej części oka powstałe na tle nieurazowym, wartogłowienie), jak również wadami, za których nieistnienie WYKONAWCA przyjmuje odpowiedzialność. W przypadku stwierdzenia, że w okresie 21-dniowej obserwacji weterynaryjnej i adaptacji, o której mowa w ust. 10 wystąpiły jakiegokolwiek wady zdrowotne lub genetyczne, jak również zachowanie konia odbiega od zachowania pożądanego, ZAMAWIAJĄCY zastrzega sobie prawo wymiany/zwrotu konia, a WYKONAWCA zobowiązuje się do odbioru obciążonego wadami konia w **terminie** dni licząc od daty pisemnego (dopuszczalna droga faksowa) zgłoszenia na własny koszt i pod swoim nadzorem. ZAMAWIAJĄCY obciąży WYKONAWCĘ kosztami utrzymania w/w konia, licząc od pierwszego dnia po upływie terminu, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym.
12. WYKONAWCA akceptuje warunki zapewnione zwierzętom przez ZAMAWIAJĄCEGO przez cały okres obserwacji weterynaryjnej i adaptacji, o którym mowa w ust. 9.
13. WYKONAWCA ma prawo oględzin pomieszczeń, w których przetrzymywane są konie przez cały okres obserwacji weterynaryjnej i adaptacji, o którym mowa w ust. 9.
14. Po zakończeniu obserwacji weterynaryjnej, wojskowy lekarz weterynarii na wniosek lekarza sprawującego bieżącą opiekę lekarsko - weterynaryjną nad końmi wystawi dowód tożsamości oraz wyda orzeczenie lekarsko-weterynaryjne o przydatności konia do służby.
15. Koń zachowa swoją nazwę wpisaną do paszportu przez cały okres służby w wojsku bez względu na przynależność ewidencyjną i dalsze przeniesienia.
16. ZAMAWIAJĄCY (na własny koszt) w okresie ... - dniowej obserwacji weterynaryjnej i adaptacji, o której mowa w ust. 9 zastrzega sobie prawo dokonania weryfikacji wykonanych badań:
 - a) badanie ortopedyczne – pod kątem stęp/kłus na wprost, stęp/kłus na kole w lewo/ w prawo, próba zginania,
 - b) badanie okulistyczne – wyeliminowanie ślepoty,
 - c) badanie ogólne – w tym badanie serca i badanie układu oddechowego,
 - d) RTG stawów – 8 zdjęć (stawy palcowe kończyn – 4 zdjęcia, stawy skokowe kończyn – 2 zdjęcia, trzyczka kopytowa kończyn – 2 zdjęcia)na co WYKONAWCA wyraża zgodę.

§ 4

REKLAMACJE. WARUNKI SKŁADANIA REKLAMACJI

1. WYKONAWCA odpowiada zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 7 października 1966 r. w sprawie odpowiedzialności sprzedawców za wady główne niektórych gatunków zwierząt (Dz. U. z 1966 r. Nr 43, poz. 257) za

wady główne sprzedanego konia, jeżeli zmniejszają one jego wartość lub użyteczność, a także za wszystkie wady fizyczne konia, nie będące wadami głównymi.

2. WYKONAWCA jest odpowiedzialny za wady główne oraz za wszystkie wady fizyczne konia, nie będące wadami głównymi, jeżeli wyjdą one na jaw w okresie ... dni obserwacji weterynaryjnej i adaptacji, o którym mowa w § 4 ust. 9.
3. W przypadku wystąpienia wady głównej, o której mowa w ust. 1 Wykonawca zobowiązany jest na własny koszt do wymiany konia w terminie ... **dni roboczych** licząc od daty pisemnego (dopuszczalna droga faksowa) zgłoszenia o wadzie przez ZAMAWIAJĄCEGO na adres lub nr faksu wskazany przez WYKONAWCĘ.
4. Koń przedstawiony do wymiany musi spełniać wszystkie wymagania określone w załączniku nr 1 do Umowy.
5. ZAMAWIAJĄCY nie ponosi żadnych dodatkowych kosztów związanych z wymianą koni(a).
6. Wymiana konia, o której mowa w ust. 3, potwierdzona zostanie podpisaniem przez obie STRONY protokołem wymiany.

§ 5

WARUNKI PŁATNOŚCI

1. Należność za dostarczony przedmiot umowy, będzie uiszczana przelewem przez ZAMAWIAJĄCEGO na rachunek bankowy WYKONAWCY, wskazany na fakturze VAT (rachunku uproszczonym) w terminie dni od dnia zakupu konia.
2. W przypadku niemożności wystawienia faktury (rachunku uproszczonego) ZAMAWIAJĄCY wystawi księgowy dowód zastępczy.
3. Za datę zapłaty należności uważa się datę złożenia przez ZAMAWIAJĄCEGO polecenia przelewu bankowego na rachunek WYKONAWCY.
4. ZAMAWIAJĄCEMU przysługuje prawo potrącania z należnego WYKONAWCY wynagrodzenia kar umownych.

§ 6

WIERZYTELNOŚCI

WYKONAWCA nie może bez uprzedniej zgody ZAMAWIAJĄCEGO wyrażonej w formie pisemnej, pod rygorem nieważności, przenieść praw i obowiązków wynikających z Umowy na osobę trzecią.

§ 7

KARY UMOWNE

1. Z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania Umowy ZAMAWIAJĄCEMU przysługują od WYKONAWCY kary umowne:

- 1) w wysokości ...% **wartości brutto Umowy**, gdy ZAMAWIAJĄCY odstąpi od umowy z przyczyn leżących po stronie WYKONAWCY;
 - 2) w wysokości % **wartości Umowy brutto**, o której mowa w § 2 ust. 2, za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia w odbiorze lub wymianie wadliwego konia, licząc od upływu terminu określonego w odpowiednio w § 3 ust 12.
2. Jeżeli kara umowna nie pokrywa poniesionej szkody, ZAMAWIAJĄCY może dochodzić odszkodowania uzupełniającego do wysokości rzeczywiście poniesionej szkody i utraconych korzyści na zasadach ogólnych.

§ 8

ODSTĄPIENIE.

1. W razie wystąpienia istotnej zmiany okoliczności powodującej, że wykonanie Umowy nie leży w interesie publicznym, czego nie można było przewidzieć w chwili zawarcia Umowy – odstąpienie od Umowy może nastąpić w terminie dni od powzięcia wiadomości o powyższych okolicznościach.
2. Odstąpienie od Umowy musi nastąpić w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Odstąpienie musi zawierać uzasadnienie.

§ 9

INNE POSTANOWIENIA

1. W sprawach nieuregulowanych niniejszą umową mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo Zamówień Publicznych oraz Kodeksu cywilnego.
2. Zmiana poszczególnych postanowień zawartej Umowy wymaga formy pisemnej, w postaci aneksu, podpisanego przez obie strony pod rygorem nieważności.
3. Spory wynikłe w trakcie realizacji niniejszej umowy rozstrzygać będzie sąd powszechny właściwy dla siedziby ZAMAWIAJĄCEGO.
4. Umowę sporządzono w jednobrzmiących egzemplarzach, z czego otrzymują:
 - Egz. Nr 1 –
 - Egz. Nr 2 –
 - Egz. Nr 3 –

ZAŁĄCZNIK Nr 1 nastr. – Opis przedmiotu zamówienia

ZAŁĄCZNIK Nr 2 nastr. – Tabela wad i braków

ZAŁĄCZNIK Nr 3 nastr. – Protokół z zakupu konia

ZAŁĄCZNIK Nr 4 na ... str. – Oświadczenie

WYKONAWCA

ZAMAWIAJĄCY

.....
.....
UZGODNIONO:

POD WZGLĘDEM FINANSOWYM

.....

POD WZGLĘDEM PRAWNYM

.....

POD WZGLĘDEM MERYTORYCZNYM

.....

***niepotrzebne skreślić**

Opis przedmiotu zamówienia

1. Konie zakupione muszą być zdrowe, kondycji, co najmniej dobrej, prawidłowej budowy i swobodnym, energicznym ruchu w stępie oraz w kłusie, o spokojnym, zrównoważonym charakterze (nie złośliwe), rosłe, ujeżdżone i przygotowane do pracy pod siodłem, pozbawione narowów.
2. Zamawiający oczekuje, że zakupione koń(ie) nie będą pochodziły z gospodarstw zapowietrzonych chorobami zaraźliwymi koni, z jakimikolwiek objawami wskazującymi na stan chorobowy lub z obrażeniami całkowicie niezaleczonymi. Wyjątek stanowią drobne otarcia lub zadraśnięcia, które jednak nie mogą znajdować się w okolicy ścięgien, stawów lub miejsc, do których przylega rząd jeździecki.
3. Zakupione konie, w okresie -dniowej adaptacji i aklimatyzacji, podlegają obserwacji weterynaryjnej celem wyeliminowania koni z wadami głównymi, określonymi obowiązującymi przepisami (dychawica świszcząca, łykawość, okresowe zapalenie oczu – ślepotą miesięczna, wartogłowienie), jak również wadami, za których nieistnienie dostawca przyjął odpowiedzialność.
4. Miejscem- dniowej adaptacji i klimatyacji jest: ,
ul.
5. Po zakończeniu obserwacji weterynaryjnej, wojskowy lekarz weterynarii na wniosek lekarza sprawującego bieżącą opiekę lekarsko-weterynaryjną nad końmi wystawia dowody tożsamości oraz wydaje orzeczenie lekarsko-weterynaryjne o przydatności konia.

Planowana ilość koni do zakupu:

- 1) maść gniada sztuk + sztuka (koń maść gniada, sportowy);
- 2) maść kara sztuki;
- 3) maść siwa sztuki.

Zamawiający wymaga, aby wśród koni o maści gniadej był koń sportowy tzn. koń nauczony skakania przez przeszkody (nauczony w taki sposób, aby nie było dalszej konieczności zatrudniania trenera).

Szczegółowe wymagania:

1. Maść gniada lub kara lub siwa.
2. Wzrost cm w kłębie.
3. Wiek od ... do lat.
4. Płeć wałach.
5. Chodzący pod siodłem, reagujący prawidłowo na pomoce jeździeckie.

6. Spokojny niebojący się ludzi.
7. Poprawnie zbudowany bez wad wrodzonych.
8. Nieposiadający wad zwrotnych: ślepotą miesięczną, dychawicą świszczącą (roaer), wartogłowienie (koler), łykawość, tkanie, chodzenie po boksie, heblowanie (tarnikowanie), kąsanie, kopanie, rozsypywanie owsa.

Koń nie może posiadać następujących wad i braków:

1. Limfatyczna budowa.
2. Nadmierna różnica wysokości przodu i zadu (koń przebudowany lub cybaty).
3. Pierś wąska.
4. Nadmierna długość grzbietu.
5. Grzbiet łękowaty.
6. Grzbiet karpowaty.
7. Zad spadzisty.
8. Narośla i nowotwory pochodzące z uszkodzeń skóry, widocznych blizn.
9. Zbity guz biodrowy.
10. Ogon krótki wskutek obrażeń lub braku dolnych kręgów.
11. Opadanie języka.
12. Bezwład wargi dolnej.
13. Brak siekaczy.
14. Uzębienie wybitnie karpowate, szczupacze lub palisadowe.
15. Bielmo źrenicy oka.
16. Ślepotą jednego oka.
17. Szyja jelenia.
18. Niedowład lub wypadnięcie prącia.
19. Kulawizny.
20. Kopyta płaskie.
21. Kopyta z wypukłą podeszwą.
22. Kopyta krzywe.
23. Kopyta wąskie.
24. Kopyta skośne.
25. Kopyta strome.
26. Kopyta po ochwacie (obrączkowe).
27. Głębokie szczeliny kopyta.
28. Rozpadliny kopyta.
29. Gnicie strzałki kopytowej.
30. Zatrąty.
31. Obrączka kostna na koronie.
32. Pęcina nadmiernie cienka.
33. Pęcina nadmiernie długa.
34. Pęcina krótka i stroma.
35. Postawa szpotawa.
36. Postawa barania.
37. Postawa kozia.
38. Zgrubienie stawu nadgarstkowego.
39. Zgrubienie stawu pięcinowego.
40. Stroma łopatka.
41. Postawa szablasta.
42. Postawa stroma tylnych kończyn (rozwały staw skokowy).
43. Postawa krowia.
44. Szpat kostny.
45. Strychowanie.

46. Ściganie się.
47. Nakostniaki w pobliżu stawów i ścięgien.
48. Opoje miękkie, narośle na stawach.
49. Gruda.
50. Modzel łokciowy.
51. Choroby ścięgien.
52. Pipak.
53. Łykawość.
54. Wnętrostwo.
55. Przepukliny.
56. Wszelkie choroby – np: nawracająca choroba obturacyjna koni, lipcówka, choroby skóry, odstępstwa od stanu fizjologicznego.

W czynnościach oceny koni(a) uczestniczyć będzie dwóch oficerów - lekarzy weterynarii wyznaczonych przez Zamawiającego w uzgodnieniu z Szefem Służby Weterynaryjnej Wojska Polskiego.

TABELA WAD I BRAKÓW

obowiązująca przy zakupie koni dla wojska

Lp.	Wady
1.	Limfatyczna budowa
2.	Nadmierna różnica wysokości przodu i zadu (koń przebudowany i cybaty)
3.	Pierś wąska
4.	Nadmierna długość grzbietu
5.	Grzbiet łęgowaty
6.	Grzbiet karpowaty
7.	Zad spadzisty
8.	Narośla i nowotwory pochodzące z uszkodzeń skóry
9.	Zbity guz biodrowy
10.	Ogon krótki wskutek obrażeń lub braku dolnych kręgów
11.	Opadanie języka
12.	Bezwład wargi dolnej
13.	Brak siekaczy
14.	Uzębienie wybitnie karpowate, szczupacze lub palisadowe
15.	Bielmo źrenicy oka
16.	Ślepotą jednego oka
17.	Szyja jelenia
18.	Niedowład lub wypadnięcie prącia
19.	Kulawizny
20.	Kopyta płaskie
21.	Kopyta z wypukłą podeszwą
22.	Kopyta krzywe
23.	Kopyta wąskie
24.	Kopyta skośne
25.	Kopyta strome

26.	Kopyta po ochwacie (obraczkowe)
27.	Głębokie szczeliny kopyta
28.	Rozpadliny kopyta
29.	Gnicie strzałki kopytowej
30.	Zatrąty
31.	Obrączka kostna na koronie
32.	Pęcina nadmiernie cienka
33.	Pęcina nadmiernie długa
34.	Pęcina krótka i stroma
35.	Postawa szpotawa
36.	Postawa barania
37.	Postawa kozia
38.	Zgrubienie stawu nadgarstkowego
39.	Zgrubienie stawu pęciny
40.	Stroma łopatka
41.	Postawa szablasta
42.	Postawa stroma tylnych kończyn (rozwartość stawu skokowego)
43.	Postawa krowia
44.	Szpat kostny
45.	Strychowanie
46.	Ściąganie się
47.	Nakostniaki w pobliżu stawów i ścięgien
48.	Opoje miękkie, narośle na stawach
49.	Gruda
50.	Modzel łokciowy
51.	Choroby ścięgien
52.	Pipak
53.	Łykawość
54.	Wnętrostwo
55.	Przepukliny
56.	Wszelkie choroby – np. choroba obturacyjna koni, lipcówka, choroby skóry, odstępstwa od stanu fizjologicznego

PROTOKÓŁ ZAKUPU KONIA NR

Komisja w składzie 1. 2.
(stopień, nazwisko, imię)

3. 4. 5.

powołana Rozkazem Dowódcy JW. Nr z dnia zakupiła w dniu
od
(imię, nazwisko, lub nazwa, pełny adres, NIP)

wymienione w niniejszym wykazie konie;

Lp.	Nazwa, płeć konia, nr czipu, nr paszportu konia	Rok urodzenia	Opis: maść, odmiana, oznaki, znaki szczególne, rasa	Cena zakupu	Uwagi
1	2	3	4	5	6

Dostawca

Przewodniczący
komisji zakupu

Członkowie komisji:

KSIĄŻKA
EWIDENCJI I PRZEGLĄDÓW KONI WOJSKOWYCH

.....
(nazwa pododdziału)

Rozpoczęto 20.....r.

Zakończono 20.....r.

1. Dział ewidencji koni wojskowych.

Lp.	Płeć, typ, wzrost	Rok urodzenia, nr ewidencyjny (czip)	Nazwa konia, maść, odmiany i oznaki	Nr podków		Data przybycia, skąd, podstawa wpisania do ewidencji	Data ubycia lub straty, podstawa do skreślenia z ewidencji
				Przednia	Tylna		
1	2	3	4	5	6	7	8

2. Dział przeglądu koni wojskowych.

Lp.	Data przeglądu lub skierowania do leczenia	Ilość koni	Przeгляд koni Badanie konia			Zalecenia	Podpis przeprowadzającego przegląd/badanie	Podpis dowódcy
			Wyniki przeglądu	Nazwa konia i nr ewidencyjny (czip)	Rozpoznanie			
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Str. 31-96

Załącznik Nr 5

ZDR-wet/26

(wym. 210 X 148)

DOWÓD TOŻSAMOŚCI KONIA WOJSKOWEGO

Nazwa konia.....

Nr ewidencyjny/ nr czipu

1. Nazwa konia
2. Nr ewidencyjny/nr czipu
3. Rok urodzenia
4. Płeć
5. Maść, odmiany i oznaki
-
6. Rasa, pochodzenie
-
-
7. Data zakupu
8. Sprzedawca
-
9. Cena zakupu.....(słownie).....
-

10. Adnotacje o przeszacowaniu wartości konia:

.....
.....
(m. p.)
(podpis wystawiającego dowód tożsamości)

11. Służba konia w wojsku

Nazwa jednostki	Przybył (data i Nr rozkazu)	Ubył (data i Nr rozkazu)	Podpis prowadzącego ewidencję	Uwagi
1	2	3	4	5

Str. 4

12. Pomiary konia

Data	Wzrost	Obwód nadpęcia	Obwód klatki piersio-wej	Nr podków		Uwagi
				Przednich	tylnych	
1	2	3	4	5	6	7

Str. 5

13. Szczepienia ochronne i inne zabiegi profilaktyczne

Data	Rodzaj szczepienia/ zabiegu	Użyty środek, termin następnego szczepienia/zabiegu	Podpis lekarza weterynarii
1	2	3	4

Str. 6-10

14. Przebyte choroby

Od - do	Rozpoznanie choroby	Wynik leczenia i stopień utraty przydatności do pracy	Podpis lek.wet.
1	2	3	4

Str. 11-16

15. Ubył z wojska (data i Nr rozkazu oraz przyczyna padnięcia, uśpienia, wybrakowania, itp.)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
(podpis i pieczęć lekarza wet.)
Str. 17

.....dnia

.....
(pieczęć nagłówkowa)

ORZECZENIE LEKARSKO-WETERYNARYJNE NR

1. Identyfikacja zwierzęcia:

a) Nazwa

b) Opis (dane z paszportu)

.....

c) Nr ewidencyjny (czip)

będący na stanie ewidencyjnym JW.

2. Wyniki badania klinicznego, laboratoryjnego (załącznik)*

Dnia w wyniku badania stwierdziłem:

.....

.....

.....

3. Orzeczenie

W wyniku badania stwierdzam, iż w/w zwierzę kwalifikuje się / nie kwalifikuje się* do dalszego użytkowania w wojsku i orzekam co następuje :

.....

(ocena przydatności lub kwalifikacja do wybrakowania lub natychmiastowa eutanazja)

.....

4. Zalecenie postąpienia z koniem po wybrakowaniu.....

.....

.....

Ja, niżej podpisany, lekarz weterynarii zaświadczam, że opisane w pkt 1 zwierzę jest faktycznie w stanie opisanym przeze mnie.

.....
(podpis i pieczęć lek. wet.)

*) – niepotrzebne skreślić

ZATWIERDZAM

Załącznik Nr 7
ZDR-wet/37
(wym. 297 X 210)

.....
(dowódca jednostki wojskowej)

m. p.

PROTOKÓŁ ZDAWCZO – ODBIORCZY NR

Komisja w składzie
(stopień, nazwisko, imię)

..... zgodnie z rozkazem Dowódcy Nr. z dniaprzekazała w dniu.....przedstawicielowi
.....z JW.....upoważnionemu przez niżej wymienione konie.
(stopień, nazwisko, imię)

Lp.	Nazwa, płeć konia	Rok urodzenia, nr ewidencyjny (czip), Nr paszportu	Opis: maść, odmiany, oznaki, znaki szczególne, pochodzenie lub rasa	Uwagi dot. stanu, kondycji, pielęgnacji, podkucia oraz zdrowia
1	2	3	4	5

Z końmi przekazano następujące dokumenty i wyposażenie

Przyjmujący

Przewodniczący komisji

Członkowie 1).....
2).....
3).....

ZATWIERDZAM

.....
(dowódca jednostki wojskowej)
Data
(m. p.)

PROTOKÓŁ WYBRAKOWANIA NR

Komisja w składzie: Przewodniczący.....
(stopień, nazwisko i imię)

Członkowie: 1)

2)

stawia wniosek o wybrakowanie w jednostce wojskowej
niżej wymienionych koni

Nazwa, płeć, rok urodzenia, nr ewidencyjny, lp. książki ewidencji koni	Przyczyna nieprzydatności, podstawa wybrakowania, wniosek komisji o możliwości wykorzystania konia poza siłami zbrojnymi	Sposób usunięcia z wojska	Uwagi
1	2	3	4

Członkowie komisji
1).....
2).....
(stopień, nazwisko i imię)

Przewodniczący komisji
.....
(stopień, nazwisko i imię)

PROTOKÓŁ Padnięcia/eutanazji * konia

Dnia..... r. o godz.....na podstawie rozkazu Dowódcy JW.

Komisja w składzie.....

(wymienić: stopień, nazwisko i imiona oraz przydział służbowy dwóch świadków)

.....

.....

dokonała oględzin zwłoknazwa

.....

nr ewid..... płęć.....wiek.....

maść (odmiany i oznaki).....

.....

należącego do jednostki wojskowejpadłego, poddanego eutanazji*)

w dniu 2.....r.

Komisja stwierdziła identyczność zwłok z danymi ewidencyjnymi.

Zwierzę było leczone w.....

.....od dnia 2..... r. do2..... r.

i zapisane do książki leczonych zwierząt oraz zabiegów profilaktycznych pod poz.

Śmierć nastąpiła wskutek.....

.....

Przyczyną choroby było.....

.....

Zwłoki zostały (podać sposób niszczenia).....

.....

Przewodniczący komisji.....

(pieczętka i podpis)

Członkowie komisji: 1).....

2).....

3).....

(podpis)

*) Niepotrzebne skreślić

TABELA NALEŻNOŚCI SPRZĘTU NALICZENIOWEGO NA KONIA

Lp.	Nazwa sprzętu		J.m.	Ilość	Uwagi
1.	Kulbaka	Rząd wierzchowy wz.36;1938 r.	szt.	1	
2.	Kantaro – uzda reprezentacyjna		szt.	1	
3.	Kantaro – uzda polowa		szt.	1	
4.	Tranzelka sportowa		szt.	1	
5.	Koc		szt.	1	
6.	Owsiak na 3 kg owsa		szt.	1	
7.	Popręg paradny		szt.	1	
8.	Strzemiona		pary	2	
9.	Wiadro gumowe		szt.	1	
10.	Wiadro plastikowe		szt.	1	
11.	Derka długa		szt.	1	
12.	Derka krótka		szt.	1	
13.	Lonża		szt.	1	
14.	Ochraniacze transportowe		komplet	1	
15.	Skrzynka na akcesoria do czyszczenia		szt.	1	
16.	Szczotka naturalna/włosiana		szt.	1	
17.	Szczotka do czyszczenia głowy		szt.	1	
18.	Kopystka		szt.	1	
19.	Szczotka do ogona		szt.	1	
20.	Grzebień do grzywy		szt.	1	
21.	Gąbka		szt.	1	
22.	Ściągaczka do wody		szt.	1	
23.	Zgrzebło metalowe		szt.	1	
24.	Zgrzebło gumowe		szt.	1	
25.	Czytnik identyfikatora elektronicznego konia		szt.	1	w jednostce wojskowej

TABELA NALEŻNOŚCI
NALICZENIOWEGO SPRZĘTU DO TRENINGÓW JEŹDZIECKICH DLA PODODDZIAŁU JEŹDZIECKIEGO

Lp.	Nazwa sprzętu	Nr sprzętu zgodnie z indeksem materiałowy m JIM	Jednostka miary	Czasookres używalności w latach	Należność na
1	2	3	4	5	7
SPRZĘT SPORTOWY DO TRENINGU I SZKOLENIA					
1.	Siodło sportowe		szt.	1\5 lat	1 żołnierz zawodowy
2.	Strzemiona do siodła sportowego nierdzewne		para	1\5 lat	1 żołnierz zawodowy
3.	Wkładki do strzemion do siodła sportowego		para	1\1 rok	1 żołnierz zawodowy
4.	Puśliska ze skóry czarne do siodła sportowego		para	2\2 lata	1 żołnierz zawodowy
5.	Popręg do siodła sportowego treningowy neoprenowy z gumami		szt.	2\2 lata	1 żołnierz zawodowy
6.	Czaprak zielony do siodła sportowego		szt.	1\1 rok	1 żołnierz zawodowy
7.	Pokrowiec do siodła sportowego		szt.	1\5 lat	1 żołnierz zawodowy
8.	Ogłowie z wodzami - sportowe		kpl.	1\3lata	1 żołnierz zawodowy

9.	Zapasowe wodze do ogłowia sportowego		szt.	1\3 lata	1 żołnierz zawodowy
10.	Wytok czarny		szt.	1/3 lata	1 żołnierz zawodowy
11.	Napierśnik (do siodła sportowego)		szt.	1/3 lata	1 żołnierz zawodowy
12.	Węzidło nierdzewne do ogłowia sportowego		szt.	1/3 lata	1 żołnierz zawodowy
13.	Wieszak do siodlarni do siodła sportowego		szt.	1/10 lat	1 żołnierz zawodowy
14.	Wieszak do siodła na drzwi boksu		szt.	1/10 lat	1 żołnierz zawodowy
15.	Ochraniacz na ogon		szt.	1/4 lata	1 żołnierz zawodowy
16.	Ochraniacze transportowe		kpl.	1/4 lata	1 żołnierz zawodowy
17.	Derka transportowa		szt	1/4 lata	1 żołnierz zawodowy
18.	Ochraniacze treningowe		kpl	1/2	1 żołnierz zawodowy
19.	Kalosze na kopyta		para	1 rok	1 żołnierz zawodowy
20.	Kamizelka ochronna do skoków		szt	1/8 lat	1 żołnierz zawodowy
21.	Kantar parciany		szt.	2/2 lata	1 żołnierz zawodowy
22.	Uwiąz parciany		szt.	2/3 lata	1 żołnierz zawodowy
23.	Lonża		szt.	5 lat	1 żołnierz zawodowy
24.	Palcat do jazdy konnej		szt.	3 lata	1 żołnierz zawodowy
25.	Bat do lonżowania		szt.	5 lat	1 żołnierz zawodowy

SPRZĘT KAWALERYJSKI DO SZKOLENIA I ZABEZPIECZENIA UROCZYŚĆCI

26.	Siodło szeregowca wz. 36		kpl	Wg. zużycia elementów	
27.	terlica			1/8	1 żołnierz zawodowy
28.	siedzisko			1/4	1 żołnierz zawodowy
29.	tybinka			1/3	1 żołnierz zawodowy
30.	Czaprak filcowy (do siodła wz. 36)		szt.	1/4 lata	1 żołnierz zawodowy
31.	Sakwy skóra		para	1/4 lata	1 żołnierz zawodowy
32.	Strzemiona do siodła żołnierskiego		par.	1/5 rok	1 żołnierz zawodowy
33.	Wkładki do strzemion		par	1/1 rok	1 żołnierz zawodowy
34.	Puśliska do siodła szeregowca i oficerskiego kolor brązowy		par	2/2 lata	1 żołnierz zawodowy
35.	Troki		kpl.	1/3 lata	1 żołnierz zawodowy
36.	Napierśnik		szt.	1/4	1 żołnierz zawodowy
37.	Ogłowie z wodzami - szeregowca		kpl	2/3 lata	1 żołnierz zawodowy
38.	Wędzidło - pelham		szt.	2/6 lat	1 żołnierz zawodowy
39.	Łańcuszek do pelhamu		szt.	1/3 lata	1 żołnierz zawodowy
40.	Uwiąz skórzany		szt.	1/3 lata	1 żołnierz zawodowy
41.	Pokrowiec do siodła szeregowca i oficerskiego		szt.	1/6 lat	1 żołnierz zawodowy

42.	Stojak na siodło składany		szt.	1/6 lat	1 żołnierz zawodowy
43.	Wieszak do siodła do siodlarni		szt.	1/10 lat	1 żołnierz zawodowy
44.	Torba na sprzęt jeździecki		szt.	1/6 lat	1 żołnierz zawodowy
45.	Siodło kulbaka z podkł. filcową – ofic.		szt.	1/6 lat	1 oficer
46.	Sakwy skórzane oficerskie – przednie		para	1/3 lata	1 oficer
47.	Sakwy skórzane oficerskie – tylne		para	1/3 lata	1 oficer
48.	Czaprak oficerski		szt.	1/3 lata	1 oficer
49.	Troki do siodła oficerskiego		kpl	1/3 lata	1 oficer
50.	Napierśnik z wytocz. skórzany - oficerski		kpl	1/3 lata	1 oficer
51.	Ogłowie z wodzami - oficerskie		szt.	1/3 lata	1 oficer
52.	Zapasowe wodze do ogłowia oficerskiego		par	1/6 lat	1 oficer
53.	Munsztuk oficerski		kpl	1/6 lat	1 oficer
54.	Uwiąz do siodła oficerskiego		szt.	1/3 lata	1 oficer
SPRZĘT DO SZKOLENIA I ORGANIZACJI ZAWODÓW MILITARII I JEŹDZIECKICH					
55.	Koniowiąz		kpl.	2/4 lata	Pododdział
56.	Stojak do suszenia derek		szt.	6/10 lat	Pododdział
57.	Stojak do zbierania kótek		szt.	5/6 lat	Pododdział
58.	Stojak do zbierania łozy		szt.	8/6 lat	Pododdział

59.	Postument wysoki		szt.	6/6 lat	Pododdział
60.	Postument niski		szt.	4/6 lat	Pododdział
61.	Obergurt		szt.	10/3 lata	Pododdział
62.	Wypinacze		kpl.	10/3 lata	Pododdział
63.	Pesoa		szt.	10/3 lata	Pododdział
64.	Chambon		szt.	10/3 lata	Pododdział
65.	Gogue		szt.	10/3	Pododdział
66.	Wypinacze gumowe		szt.	10/5 lat	Pododdział
67.	Pas do woltyżerki		szt.	3/10 lat	Pododdział
68.	Siodło do woltyżerki		szt.	1/10 lat	Pododdział
69.	Bat do woltyżerki		szt.	2/5 lat	Pododdział
70.	Czarna wodza		szt.	15/5 lat	Pododdział
71.	Parkur do skoków treningowy		kpl.	1/10 lat	Pododdział
72.	Parkur do skoków na zawody		kpl.	1/10 lat	Pododdział
73.	Czworobok ujeżdzeniowy		kpl.	1/10 lat	Pododdział
74.	Pachołki drogowe gumowe		szt.	20/10 lat	Pododdział

WYKAZ SPRZĘTU DO KARMIEŃIA KONI I ZABEZPIECZENIA FUNKCJONOWANIA PRAC
STAJENNYCH ORAZ MAGAZYNU PASZ

Lp.	Nazwa	Należność na konia		Należność na pododdział/obiekt		uwagi
		Ilość	Okres używalności	Ilość	Okres używalności	
Sprzęt służby żywnościowej						
1.	gniotownik do owsa			1 szt.	8 lat	
2.	parnik elektryczny 120 l			1 szt.	5 lat	
3.	wózek paszowy z tworzywa 250 l			3 szt.	5 lat	
4.	widły 4 zębne do paszy			14szt.	4 lata	
5.	widły 2 zębne			4 szt.	4 lata	
6.	miarka do owsa			6 szt.	3 lata	
7.	beczki z tworzywa 60-100 l do przechowywania dodatków i witamin			6 szt.	8 lat	
8.	akustyczny odstraszasz gryzoni do magazynu paszowego			2 szt.	5 lat	
9.	skrzynia na owies pojemności 1200kg			2 szt.	10 lat	
10.	skrzynia na marchew pojemności 400kg			1 szt.	10 lat	
11.	waga do 200 kg			1 szt.	10 lat	
12.	waga do 15 kg			1 szt.	10 lat	
13.	taśmociąg do paszy			1 szt.	10 lat	
Sprzęt infrastruktury						
1.	wiadro karmidło z zawieszem	1 szt.	4 lata			
2.	wiadro plastikowe 12 l	1 szt.	3 lata			
3.	poidło automatyczne żeliwne	1 szt.	6 lat			
4.	zawór do poidła	2 szt.	6 lat			
5.	podstawka do soli lizawki	1 szt.	4 lata			
6.	siatka na siano	1 szt.	3 lata			
7.	lampa owadobójcza			4 szt.	5 lat	

8.	wózek do wywożenia odchodów 250 l			2 szt.	5 lat	
9.	widły do odchodów			10szt.	4 lata	
10.	zestaw do sprzątania „mistboy”			6 kpl.	2 lata	
11.	mobilna myjka ciśnieniowa z podgrzewaczem wody			1 kpl.	8 lat	
12.	maty do dezynfekcji			1 szt.	4 lata	w każdych drzwiach stajni
13.	zamgławiacz-opryskiwacz			1 szt.	5 lat	

WYKAZ SPRZĘTU I NARZĘDZI DO WYKONYWANIA PRAC GOSPODARSKICH

Lp.	Nazwa	J. m.	Ilość	Uwagi
1.	szafa narzędziowa	szt.	1	
2.	stół warsztatowy	szt.	1	
3.	imadło	szt.	1	
4.	wiertarka stołowa 220 v	szt.	1	
5.	szlifierka stołowa 220 v	szt.	1	
6.	wiertarka ręczna z udarem 220v	szt.	1	
7.	szlifierka kątowna 220 v	szt.	1	
8.	zestaw kluczy nasadowych 6 -24	szt.	1	
9.	zestaw kluczy oczkowo płaskich 6-24	szt.	1	
10.	komplet wkrętaków	szt.	1	
11.	klucz hydrauliczny do rur komplet	szt.	1	
12.	kombinerki, szczypce ,obcęgi	szt.	1	
13.	piła płatkowa	szt.	1	
14.	piła kabłąkowa	szt.	1	
15.	młotek 0,5 kg	szt.	1	
16.	młotek 2 kg	szt.	1	
17.	młotek 1 kg	szt.	1	
18.	wiertła udarowe kpl.	szt.	1	
19.	wiertła do metalu kpl.	szt.	1	
20.	wiertła do drewna kpl.	szt.	1	
21.	drabina składana	szt.	1	
22.	nożyce do żywopłotu spalinowe	szt.	1	
23.	kosa spalinowa podkaszarka	szt.	1	
24.	kosiarka do trawy	szt.	1	
25.	sekator	szt.	1	
26.	łopata	szt.	6	
27.	grabie	szt.	10	
28.	grabie do liści	szt.	8	
29.	szpadel	szt.	4	
30.	łopata do śniegu	szt.	10	
31.	odkuwacz do lodu	szt.	4	
32.	Kosiarka samobieżna	szt.	1	

WYMIAR RZECZOWY KARMY DLA KONI WIERZCHOWYCH (DZIENNIE W GRAMACH)

Lp.	Nazwa artykułu	Ilość
1.	Owies gnieciony	7000
2.	Siano	8000
3.	Słoma	10000
4.	Marchew	1000
5.	Sól w formie lizawki	30
6.	Otręby pszenne	500
7.	Siemię lniane	100
8.	Mieszanka pełnoporcjowa	1000
9.	Dodatek mineralno-witaminowy	100

EWIDENCJA KUCIA KONI

w pododdziale w 20... r.

Lp.	Płeć i nazwa konia	ADNOTACJA O KUCIU												
		Kończyny	styczeń	luty	marzec	kwiecień	maj	czerwiec	lipiec	sierpień	wrzesień	październik	listopad	grudzień
1.		Przednie	L/K P/K											
		Tylne	L/R P/R											
		dzień	12/pod.											

Nogi: L – lewa, P – prawa. Licznik.

Czynności: R – rozcyszczenie, K – kucie. Mianownik.

Dzień – licznik, pod. – podpis podkuwacza. Mianownik